

2014.gada decembris

**Ir atkal laiks,
kad gaidām Ziemassvētkus,
to svēto brīnumu,
ko dziļi izjūt sirds
un prāts.
Klāt atkal laiks,
kad līdz ar sveču ziediem
plaukst mūsu dvēselēs
gaišs svētlaimības prieks!**

<http://calis.delfi.lv/>

Katru gadu četras nedēļas pirms Ziemassvētkiem sākas Advente, laiks, kad ikvienam sirdī iedegas cerība un gaidas pēc Ziemassvētku brīnuma...

Mūsu skolā Ziemassvētku gaidīšanas laiks ir īpašs laiks, tas ir adventes laiks, kas sagatavo mūs lielajai Dieva Dēla atnākšanai Ziemassvētkos. Pirmo svecīti Adventa vainagā iedeva skolas direktore Ineta. Kopā ar skolas saimi bija Pieniņu draudzes priesteris Aigars Bernāns. Pārstāvis no katras klases izteica arī laba vēlējumus visiem klātesošajiem, jo šajā gaidīšanas laikā cilvēki tiek aicināti darīt un teikt labu. Skolotājas Ārijas Bergmanes-Sprūdžas un Elīnas

Advente

Cakules muzikālajā pavadījumā skanēja kopdziesma.

„Atdosim kādu daļiņu sirds cilvēkiem tikai tāpēc, ka Cilvēks piedzimst ar mīlestību un ir Ziemassvētki! Lai sveču liesmiņas domas dara gaišākas, lai tās palīdz ienest mieru

mūsu mājās, skolā un mūsu sirdīs.”

Skolotāja Sanita Upeniece

Dāvana vecajiem ļaudīm

Ik gadu, tuvojoties Ziemassvētkiem, domājam, kā iepriecināt sev tuvus cilvēkus. Bet kā dzīvo tie, kam tuvinieku blakus nav? Tāpēc jau daudzus gadus dodamies uz sociālās aprūpes centru “Rušona”, lai padarītu gaišākus un priecīgākus svētkus vecajiem ļaudīm.

Pašā Adventes priekšvakarā skolēnu parlamenta pārstāvji Anastasija, Gunda, Evija un Dainis kopā ar skolas direktori Inetu un direktora vietnieku Juri brauca uz Gailīšiem ciemos pie sociālās aprūpes centra „Rušona” iemītniekiem. Arī šoreiz dāvanas bija sarūpētas savām rokām – ar lielu mīlestību katra klase darināja Adventes vainagu, ko dāvināt vecajiem ļaudīm.

Lai skaists visiem šis Ziemassvētku gaidīšanas laiks!

29. novembrī Rīgas Latviešu biedrībā pulcējās 108 jaunie stāstnieki no visiem Latvijas novadiem, kas savu stāstnieka talantu, izteiksmes patiesīgumu un personības šarmu bija apliecinājuši 15 stāstnieku konkursa "Teci, teci valodiņa 2014" pusfinālos.

Finālistus vērtēja – Latviešu folkloras krātuves pētnieki Baiba Krogzeme-Mosgorda un Guntis Pakalns, Vidvuds un Iveta Medeņi no Latvijas Radio, V/A Nacionālā botāniskā dārza direktors Andrejs Svilāns, UNESCO Latvijas Nacionālās komitejas Stāstu bibliotēku tīkla dalībnieces Inguna Radziņa, Aelita Ramane, lieliskas stāstnieces, Anete Karlsona un Inita Šalkovska, kā arī iepriekšējo stāstnieku konkursu uzvarētāji – stāstnieku ķēniņi Dāvis Suharevskis un Jēkabs Apfelbergs.

Labus rezultātus savā vecuma grupā uzrādīja daudzi stāstnieki,

Panākumi finālā

bet prieks, ka brīnišķīgi startēja mūsu „Jumalānu” pārstāvji.

Ernests Zalāns, piedaloties konkursa finālā, jau trešo reizi savā vecuma grupā ieguvis vērtējumu *Dižais stāstnieks*, tikai mazliet no viņa atpalika **Laura Otsone**. Viņai *Lielās stāstnieces* tituls. Jaunākajā grupā visvairāk punktu un *Dižās stāstnieces* titulu izcīnīja **Evija Bergmane-Sprūdža**.

Riebiņu novada stāstnieki Rīgas Latviešu biedrībā.

27. novembrī 8. - 9. klases skolēni kopā ar klases audzinātājām Natāliju Smukšu un Sanitu Upenieci devās

ekskursijā uz Rīgu. Ekskursijas laikā skolēniem bija iespēja paviesoties Rīgas Televīzijas tornī, kur gides pavadībā skolēni kāpa 100m augstumā un izbaudīja Rīgas panorāmu, uzzināja par cilvēku – lidvāveri un Zaķusalu. Mūsu nākamais apskates objekts bija Latvijas Kara Muzejs, kur skolēni varēja sekot interesantam stāstījumam par Latvijas armiju, par otrā pasaules kara notikumiem Latvijā, tika skarti arī okupācijas jautājumi Latvijā. Savas zināšanas vēsturē skolēni paplašināja arī Rīgas Kuģniecības Muzejā, kas ir viens no vecākajiem publiskajiem muzejiem Eiropā. Muzejā mums bija iespēja iedziļināties Baltijas jūras vēsturē, paklausīties interesantus faktus par pirmajiem kuģiem Latvijā, kā arī skolēni tika aicināti kādreiz arī kļūt par jūrnikiem, lai izjustu šīs profesijas pievilcību.

Visu skolēnu un audzinātāju kolektīva vārdā gribam pateikties Jaunsargu vienības instruktoram Valērijam Pastaram par piedāvāto iespēju doties ekskursijā, skolas direktorei Inetai Anspokai par atļauju piedalīties tajā un šoferim Aināram Osmanim.

Natālija Smukša, 8. klases audzinātāja

**Lai jums katra skolas diena
Vienmēr īpaša un viena.
Lai jums prātā jaunas domas
Un ik rītu laba oma.
Lai jums skolā labi iet,
Desmitnieki somā lien.**

100 dienas skolā

100 dienas skolā – izrādās, ka tas ir pietiekami ilgs laiks, lai daudz ko iemācītos un apgūtu. To pierādīja 1.klases skolēni kopā ar

Ar pirmklasniekiem līdzdarbojās Pūks un Sivēntiņš. (12.klases skolnieces Laura Otsone un Evita Daņilova).

Zālē ierodas pirmklasnieki ar savu skolotāju Ināru, bet par muzikālo pavadījumu rūpējas

Dziesmiņa.

savu audzinātāju Ināru Drongu. Mazie skolēni prot rakstīt, rēķināt, apguvuši dziesmas un rotaļdejas. Un tādas prasmes, protams, jānodemonstrā visiem, lai saņemtu skolēna apliecinību. Tradicionāli arī divpadsmitās klases skolēni ir šī pasākuma dalībnieki. Būdami paši pieredzējušākie skolēni, viņi labprāt deva mazajiem labus padomus,

Visi kopā!

lai skolas dzīve nevienam nesagādātu raizes: aizstāvēt klases godu, iesaistīties skolas dzīvē un, pats galvenais, mācīties.

Skaistākais svētku laiks klauvē pie durvīm. Droši atvērsim tās un ielaidīsim svētkus mājās. Esam labi strādājuši, gaišas domas adventa laikā domājuši, tāpēc E. Virzas „Straumēni” mūs iedvesmoja jaukiem jaunrades darbiem par mājām.

ZIEMASSVĒTKI KLĀT!

Rotāsim savu Ziemassvētku eglīti ar 12. klases skolēnu domām un viedokļiem par mājām, kuras ir ciemata centrā, līdz skolai uz Preiļu pusi ir trotuārs. Man patīk dzīvot Riebiņos, jo viss ir tuvu. (Igoris) To varam nolikt pie pašas eglītes, lai uzreiz ieraudzītu un novērtētu. Vienā zarā piespraudīsim viedokli, ka mājās cilvēks pavadā daudz laika. Lai mājās būtu patīkami atgriezties un uzņemt ciemiņus, pie tās ir daudz jāstrādā. Man patīk vieta, kur es dzīvoju, tā man daudz ko ir iemācījusi. Lauku mājās ir daudz darba, un laukos darbs būs vienmēr. (Kristaps) Tas ir cerīgi, ka cilvēkam gribas savu dzīvi saistīt ar savām tēva mājām, nekur nepazust plašajā pasaulē. Bet ja nu tomēr nākas aiziet - visticamāk, ka es Riebiņos nedzīvošu, taču šo vietu nekad neaizmirsīšu un cik vien bieži tas būs iespējams, apciemošu ciematu un savas mājas. (Andrejs) Ir droša cerība, ka mājas netiks aizmirstas un cilvēki atbrauks uz dzimtajām vietām. Vai vēl vairāk – rūpēsies par palicējiem. Drīz es aizlidošu no mājām kā mazs putniņš, kas izaudzis pamet ligzdu, jo katram reiz pienāk tas laiks izaugt un kļūt nopietnam, jāatbild par savām kļūdām un pašam jā rūpējas par sevi, par vecākiem un tuviniekiem. Kad es biju maza, vecāki rūpējās par mani, bet tagad pienākusi mana kārta rūpēties par vecākiem. Kā saka: dots devējam atdodas. (Evita) Cilvēks nevar tā vienkārši pamest kaut ko sirdij tuvu un dārgu, jo savās mājās es jutos droši. Atnākot mājās, es uzreiz sajūtu tādu kā siltumu sevī, kuru es neizjūtu nekur citur. Mājās visi darbi sokas labāk. (Viktors) Labi, ka māju sajūta ir visiem mūsu skolas 12. klases skolēniem un viņi apzinās māju vērtību - cilvēka mājas ir tur, kur ir viņa sirds, bet ne vienmēr vietu, kur mēs dzīvojam, varam nosaukt par mājām. Dažreiz dzīvē notiek tā, ka apstākļu spiesti, cilvēki savas mājas pamet un dodas meklēt savu vietu, kur viņi jūtas laimīgi. (Līvijs) Iekārsim vēl Ziemassvētku eglītē pāris mirdzošu domu: mājas ir vieta, kur vienmēr var atgriezties. Tā ir vieta, kur cilvēks var būt tāds, kāds viņš ir. Vieta, kur var justies ērti un nepiespiesti. Vieta, kur nav jābaidās būt smieklīgam, dusmīgam vai skumjam, tā ir vieta kur justies piederīgam. Vieta, kur pabūt ar sevi un savām domām, tieši tā ir - būt mājās. Man ir mājas. Mana māja ir silta, es tajā jutos drošībā. (Vladimirs) Tagad tuvāk galotnei piekārsim mājas gariņu, jo mājas ir vieta, kur veidojas manas emocijas, kur sperti pirmie dzīves soļi, liekas, ka zinu katru vismazāko mājas troksnīti, jo viss te ir pazīstams un simtiem reižu izpētīts. Bet mazais mājas gariņš, dažreiz izspēlē kādu jociņu, citādi viņš mūsu māju godprātīgi sargā. (Laura). Eglīte gandrīz izrotāta, bet vēl pietrūkst svētku sajūtas, kuras nāk no tradīcijām: manā mājā, ģimenē it tradīcijas, mēs svinam Ziemassvētkus, Lieldienas. Pirms tam notiek lielie sagatavošanās darbi. Pirms svētkiem māja tiek rūpīgi sakārtota, lai tā spīdētu un laistītos, gatavojam svētku mielastu. Ziemassvētku vakarā ejam uz baznīcu, un arī rītā, lai saņemtu dieva svētību. Tālākā svinēšana notiek mājās pie svētku galda. (Dainis). Tā izrotājām Ziemassvētku eglīti, bet notika brīnums, tā kļuva par mājas sastāvdaļu, tāpat kā cilvēks, kurš tur dzīvo. Manas mājas un ģimene ir viss mans zelts, kuru nemainītu ne pret kādiem dārgumiem pasaulē. Nav iedomājama skaistāka vieta pasaulē - kā manas mājas. Kopš dzimšanas viss laiks pavadīts mājās, māju izjūtas ir neaizmirstamas. Manas mājas - daļa no manis. (Andra). Kam mēs rotājām eglīti? Es nevaru iedomāties savas mājas bez bērniem. Kad es atnāku no skolas, mājās ir klusums, es pat īsti nebiju kā mājās, bet tad no bērnu dārza atnāk man mazais brālis un ir tāda sajūta, it kā dzīvoklis ir atdzīvojies, parādās ģimenes sajūta, un visur ir rosība. (Konstantīns)

**Mums ir Ziemassvētku eglīte,
varam uzaicināt ciemiņus
un svinēt Ziemassvētkus!**

Eglīti kopā ar 12. klases skolēniem rotāja
literatūras skolotāja Irēna Ormane

Šī gada 6. decembrī tības aģentūra (LIAA) un biznior Achievement – Young

Ziemassvētku gadatirgus

Latvijas Investīciju un attīstības izglītības biedrība Ju-Enterprise Latvija (JA-YE

Marina kopā ar skolotājām Allu un Sandru.

Latvija) organizēja ikgadējo Vislatvijas Skolēnu mācību uzņēmumu (SMU) Ziemassvētku gadatirgu modes un izklaides centrā Rīga Plaza. Ziemassvētku gadatirgū šogad piedalījās vairāk kā 124 Skolēnu mācību uzņēmumi, t.sk. 500 jauniešus no 46 mācību iestādēm un 28 Latvijas vietām, kuri dienas garumā piedāvāja Rīga Plaza apmeklētājiem savas oriģinālās Ziemassvētku dāvanas.

Šajā pasākumā piedalījās Riebiņu vidusskolas SMU „Origami darbnīca”. Vidusskolēni piedāvāja savu produktu – zīmuļus, kuri papildināti ar origami izstrādājumiem. Paldies gribas teikt 11.klases skolniecei, SMU direktorei Marinai Skačkovai, par lielisko produkta reklamēšanu. Atbalstīja un palīdzēja SMU skolotāja-konsultante Alla Solovjova.

Apbalvošanas ceremonijā žūrijas komisijas priekšsēdētājs, biznesa augstskolas “Turība” valdes priekšsēdētājs Aldis Baumanis uzsvēra, ka kopējais SMU līmenis ir būtiski audzis un konkurence ir ļoti liela, tāpēc žūrijai nebija viegli izšķirties par labākajiem katrā no 6 galvenajām nominācijām.

Galveno balvu nominācijā “Inovatīva biznesa ideja” pamatskolas grupā ieguva Bauskas sākumskolas SMU “Akmens notis”, kas ražo videi draudzīgus fotopaliķņiņš no akmens, dzintara un lina. Savukārt vidusskolas grupā šajā nominācijā uzvarēja Rīgas Valsts 1.ģimnāzijas SMU “Make3D”, kas paši uzkonstruējuši 3D printeri un piedāvā 3D drukāšanas, rasēšanas un modelēšanas pakalpojumus. Mūsu komanda saņēma PATEICĪBU par piedalīšanos pasākumā.

Skolotājiem bija iespēja apmeklēt A līmeņa tālākizglītības kursus „Skolēnu mācību uzņēmumu (SMU) mācību metodes integrēšana dažādos mācību priekšmetos – uzņēmējspēju kompetenču attīstīšana un pilnveidošana”.

Lielu paldies sakām Riebiņu novada domei par transporta nodrošināšanu. Brauciens bija ļoti interesants, radušās jaunas idejas, kuras izmantosim savā darbā.

Riebiņu vidusskolas karjeras konsultante Inna Zenovjeva

Sniegu gaidām, gaidām... gaidām, bet nevaram sagaidīt. Bet vai tadēļ rūķi nevar spēkoties

Hei, rūķi, vai skrienamies?

skriešanā? Protams – var!

Tā 18. decembrī, iepazīnušies ar nolikumu, uzrakstījuši pieņemumus, rūķi, lieli un mazi, pulcējās pie skolas. Emociju, kā jau jebkurās sacensībās, bija ļoti daudz. Šoreiz gan prieka un liksmes bija tik pamatīga, ka varbūt kāda sarūgtinājuma mirklis šķita maz un nenozīmīgs. Sportisko garu stiprināja arī karsta tēja ar piparkūkām un kopīga fotografēšanās pie dāvanu egles, visu dalībnieku vienotība un kopība.

Fotomirklī.

Mūsu TOP-10.

Baltais rīts

Jau daudzu garumā Baltais rīts ir skolas pasākums, kas iezīmē I semestra un arī aizvadītā gada beigās, kas nes svētku sajūtu gan bērniem, gan pieaugušajiem un kas liek gaidīt Ziemassvētku brīnumu.

Šogad Baltais rīts daudzējādā ziņā bija līdzīgs citiem: suminājām labākos skolēnus mācībās, apsveicām visu klašu kolektīvus, īpaši sveicinājām pirmo klasi, direktore Ineta atskatījās uz aizvadīto laika periodu,

daudziem teica paldies par paveikto darbu un, protams, iezīmēja vadlīnijas arī jaunajam gadam. Un tomēr kaut kas nebija kā iepriekš. Kā nu ne? Mūsu skolā uz pasākumu ieradās veseli trīs Ziemassvētku vecīši. Tā kā par daudz? Nekā, mums tas tīri labi patika, jo arī labos vēlējumus saņemām trīskāršā daudzumā.

Devītie kopā ar trim Ziemassvētku vecīšiem.